

Дело С-424/07

Европейска комисия срещу Федерална република Германия

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Електронни съобщения — Директива 2002/19/ЕО — Директива 2002/21/ЕО — Директива 2002/22/ЕО — Мрежи и услуги — Национална правна уредба — Нови пазари“

Заключение на генералния адвокат г-н М. Poiares Maduro, представено на
23 април 2009 г. . . . . I - 11434

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 декември 2009 г. . . . . I - 11449

Резюме на решението

Сближаване на законодателствата — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Регулаторна рамка — Директиви 2002/19, 2002/21 и 2002/22

(член 8, параграф 4 от Директива 2002/19 на Европейския парламент и на Съвета, членове 6—8, параграфи 1 и 2, член 15, параграф 3 и член 16 от Директива 2002/21 на Европейския парламент и на Съвета и член 17, параграф 2 от Директива 2002/22 на Европейския парламент и на Съвета)

I - 11431

Не изпълнява задълженията си по член 8, параграф 4 от Директива 2002/19 относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях, по членове 6—8, параграфи 1 и 2, член 15, параграф 3 и член 16 от Директива 2002/21 относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, както и по член 17, параграф 2 от Директива 2002/22 относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги държава членка, която приема законови разпоредби, с които се ограничава дискреционното правомощие на националния регулаторен орган (НРО) и с които не се спазват процедурите за консултиране и консолидиране, предвидени в членове 6 и 7 от Директива 2002/21.

Всъщност при изпълнение на регулаторните си функции НРО разполагат с широки правомощия, за да преценят нуждата от регулиране на даден пазар на електронни съобщения в зависимост от положението във всеки конкретен случай. В съответствие с член 15 от Директива 2002/21, и по-конкретно с параграф 3 от него, НРО са задължени в тясно сътрудничество с Комисията да определят релевантните пазари в този сектор. В съответствие с член 16 от същата директива впоследствие НРО извършват анализ на така определените пазари и преценяват дали тези пазари са реално конкурентни. Ако случаят не е такъв, релевантният НРО налага *ex ante* регулаторни задължения на предприятията със значителна пазарна сила на този пазар. Тези членове се отнасят общо до сектора на електронните съобщения и не изключват от приложното си поле нито новите пазари, нито който и да е друг пазар.

Национална разпоредба, която обаче предвижда изрично, че новите пазари не трябва да бъдат регулирани, освен ако определени елементи, като липсата на устойчива конкуренция на пазара, не доказват необходимостта от посягане на широките правомощия, предоставени на НРО, като не им се дава възможност да вземат регулативните мерки, подходящи за всеки отделен случай, не е в съответствие с член 16 от Директива 2002/21. Ограничаването на дискреционното правомощие на НРО, което произтича от такава разпоредба, по необходимост засяга правомощието му да определя пазара. На НРО вече няма да му се налага да извършва определяне на релевантните пазари в съответствие с член 15, параграф 3 от посочената директива, доколкото пазарите, посочени в приложението към препоръката на Комисията за релевантните пазари на стоки и услуги в сектора на електронни съобщения, които могат да бъдат предмет на *ex ante* регулиране в съответствие с Директива 2002/21, попадат в обхвата на понятието за нов пазар, определен от националния законодател.

Нещо повече, от член 8, параграф 4 от Директива 2002/19 и от член 17, параграф 2 от Директива 2002/22 следва, че задълженията, наложени в съответствие с тези членове, са основани на характера на установения проблем и са пропорционални и обосновани с оглед на целите, прогласени в член 8 от Директива 2002/21, и че НРО са длъжни да насърчават регулаторните цели, визирани в този член 8, и следователно да съпоставят тези цели при определянето и анализа на релевантния пазар, който подлежи на регулиране. Национална разпоредба, която обаче отдава превес на една-единствена от тези цели, каквато е целта за насърчаване на ефективни инвестиции в инфраструктури и в подкрепа на иновациите, при анализа от НРО на нуждата от регулиране на нов

пазар, нарушава член 8, параграф 4 от от Директива 2002/19, член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2002/21, както и член 17, параграф 2 от Директива 2002/22 и ограничава дискреционното правомощие на НРО по начин, който не съответства на посочените директиви.

Също така противоречи на член 16 от Директива 2002/21 национална разпоредба, която налага по-ограничителни условия относно анализа на релевантните пазари, подлежащи на регулиране, в сравнение с тези, предвидени в посочената директива, каквото е условието, предвиждащо като критерий, за да може даден нов пазар да бъде по изключение подложен на ex ante регулиране, да съществува опасност от дългосрочна пречка за развиване на устойчива конкуренция на тези пазари.

Накрая, национална разпоредба, която налага принцип на нерегулиране на новите пазари, ограничава правомощието на НРО да подлага новите пазари на определяне и на анализ. Това предполага по необходимост невземането предвид на определени аспекти, свързани с процедурите, предвидени в членове 6 и 7 от Директива 2002/21, към които препращат член 15, параграф 3 и член 16, параграф 6 от същата директива, що се отнася до определянето и анализа на пазара.

(вж. точки 55, 56, 61, 64, 66, 78, 82, 83, 86, 90, 91, 93, 94, 98, 99, 105, 106 и 108 и диспозитива)